

o nastanku in o zgodovini lurske božje poti. Predava gospa M. Stupica.

Središče ob Dravi. Ker se radi tehničnih nepredvidenih ovir ni moglo vršiti minulo nedeljo predavanje o Koroški in Koroščih, se je isto preložilo na nedeljo dne 16. t. m. ob 7. uri zvečer. Predavanje spremlja 75 lepih skriptičnih slik in bo tudi zelo zanimivo. Vstopnine ni. Radi precejšnjih režijskih stroškov se hvaležno sprejemajo prostovoljni prispevki. Torej na svidenje v nedeljo na koroškem večeru v Društvenem domu!

Polzela. Ljudski oder priredi prihodnjo nedeljo dne 23. novembra v dvorani g. Cimpermana tri veselolgre v petih dejanjih. Igre so polne zdravega humorja in radi tega ustvarjajo pri občinstvu izredno veselo razpoloženje. Pri nas se te igre prvič uprizorjajo in so glede na način igranja popolna novost. Začetek ob treh popoldne. Vstopnina 10, 7 in 4 Din. Vabljeni vsi! — Odbor.

Polzela. Ponovno vabimo vse, ki se zanimajo za stavbo Društvenega doma na Polzeli, da se sestanek v nedeljo dne 16. novembra po prvi sv. maši pri g. Cizeju sigurno udeležijo. — Odbor.

Konjice. V tekočem mesecu nas zapustijo tri učiteljske moči in to gđe. Lea Rott in Ela Rott, obe iz dekleške osnovne šole, ter učitelj gospod Jakob Stejančič. Odhajajoči so vsled vestnosti v stanovski službi in naklonjenosti pri delu v raznih prosvetnih organizacijah uživali splošno priljubljenost prebivalstva. Ločitev sama ne bo omajala vezi, temveč bo ohranila hvaležen spomin na delavne moči, katerim kličemo za trud in delo, storjeno za ljudsko izobrazbo in vzgojo, najiskrenejšo zahvalo! — Meseca oktobra se je vršil 28. redni občni zbor Katoliškega izobraževalnega društva. Poročila, ki so se podala, so zanimiva zlasti prosvetnega dela za šolo odraslo mladino. Društveno delo se je delilo na razne odseke, in malo je bilo dni, ob katerih bi ne bili zasedeni prostori z izobrazbo željno mladino. Ni bila lahka zaposlitev nad 300 članov in članic, vendar vsled zavednosti članstva in delavnosti odbora je šlo preko vseh ovir. Poleg številnih poučnih predavanj se je našla zaposlitev v dramatik, petju, v godbenem odseku, šahovskem klubu itd. Dramatičnih predstav je bilo v tekočem letu 18. Požrtvovalnost sodelujočih se vidi iz tega, ker je trebalo k temu 84 igralni hvaj ter da je sodelovalo ne vstevši razne deklamatorje in štatiste nad 220 oseb. Uspeh je bil z ozirom, da so bili med igralci po večini kmečki fantje in dekleta, vedno naravnost presenetljiv. Do krepkega razvoja je prišel pevski zbor in

društveni orkester. Prvi šteje 50 oseb ter je imel nad 60 pevskih vaj. Z dvema pevskima koncertoma ter še ob raznih drugih društvenih prilikah so nam z lepo pesmijo nudili nebroj prijetnega užitka. Kar se tiče društvene knjižnice, se je izposodilo 1650 knjig. Izredno agilno je deloval časnikarski odsek. Žal, da se ni mogla podati natančna štatistika časopisja, ki prihaja v župnijo, vendar nas to, kar smo slišali, zadovoljuje. Informativnega časopisja prihaja 390 izvodov, mladinsko-vzgojnih listov 102 izvodov in nabožnih listov 450 izvodov. Med informativnim časopisjem zavzema prvo mesto »Slov. Gospodar«, med nabožnim pa »Nedelja«. Ako bi se prištel razni nepoznani naročniki in druge leposlovne revije, se sme ceniti število časopisja z verskim obeležjem nad 1200 izvodov, tako da pride na vsakega 5. prebivalca v župniji po 6 katoliški časopis. Številke povedo, kako je priljubljen dober krščanski list in kaj zmora požrtvovalnost vnetih sotrudnikov. Priznanje, ki ga zasluži društvo, treba oceniti z besedami društvenega predsednika: »Je to prva in najdelavnejša kulturna institucija v naši župniji, visoka šola naše mladine, ognjišče in žarišče prave družinske in narodoljubne vzgoje. Vse delo, oprto na zakone Večnega, pa je jamstvo, da se iz posameznih kamenčkov doprinaša k zgradbi blagostanja posameznika, naroda in države.« Deloma stari na novo izvoljeni odbor nam obeta s pomočjo zavednega članstva nadomestiti izgube, ki so nas doletele z nekaterimi premetitvami ter dovesti društvo do novih, še lepših uspehov.

Sv. Benedikt v Slov. goricih. Tukašnje Katoliško izobraževalno društvo vprizori v nedeljo dne 23. novembra, popoldne po večerih v Društvenem domu Meškovo trodejanko »Na smrt obsojen?« Uljudno vabljeni! — Odbor.

DOPISI

Medžimurje. Ker je dosegel naš list precejšnje število naročnikov tudi v obmejnih okrajih Slovenije, prav posebno pa pri naših Medžimurcih, smo uvideli, da bo treba objavljati poročila in novice tudi iz Medžimurja. — Pred nedavnim smo dosegli, da se je tudi na Medžimurje raztegnila 1000dinarska podpora, ki jo dobijo naročniki »Slov. Gos-

Ženska brada

in nadležni lasje pod pazduho, na rokah in nogah se odstrani hitro z CITO-kuro. Posebno na obrazu in na nogah, ki jih pokrije le tanka svilena nogavica, vzbujajo ti nadležni lasje neprijetno pozornost ter Vas mnogokrat spravljajo v zadrego. CITO odstrani rast neželenih las v par sekundah, garantirano brez bolečin in brez nevarnosti radikalno in za vedno. Gospa T. piše: »Počutil sem srečno, odkar mi je CITO — sovražnik las uničil korenine za rast nadležnih las.« — Uporabljivo je tudi za gospode. Razira brez mila, brez vode in brez aparata. Cena Din 12.—, 3 steklenice Din 25.—. **Dr. Nic. Kemény, Košice D, Postfach 12/M, 28 Cechoslavakei. 1294**

podarja, ako jim pogori stanovanjska hiša. Prepričani smo, da se bodo uverili Medžimurci, da je »Slovenski Gospodar« oni časopis, ki jim nudi velike ugodnosti. Zatorej v vsako medžimursko hišo le »Slovenskega Gospodarja«!

Strigova. Lepo našo prirodo krasijo naši vinogradi, ki krepčajo trudapolno ljudstvo s svojo sladko kapljico in ga spodbujajo k delu. Naši ljudje se pa včasih preveč radi poigravajo s tem božjim darom. Vsled tega pride čestokrat pri njihovem: »Hajdimo, da se kucnemo i zaboravimo naše tuge«, do velikih nesreč. Kajti kar je sladko in mamljivo, ima tudi strup v sebi. Človek, ki je omamljen od alkohola, je pripravljen storiti marsikaj, kar v treznosti ne bi gotovo niti pomislil. V takem stanju se je sporekel naš dobri Prekmurec Stefan s svojo ženo Marijo in jo udaril tako močno po glavi, da je obležala takoj v nezavesti. Stefan je zapustil hišo mirno, kakor da se ne bi nič zgodilo. Domači so seveda mislili, da je odšel spat. Ker pa ga drugi dan ni bilo po njegovi navadi po skodelico kave, je zaskrbelo gospodarja. Zato je odšel, da bi ga polskal. Po dolgem iskanju ga zapazi, stoječega zraven drevesa. Gra blizje in na svoje veliko presenečenje zapazi, da se je Stefanovega vratu tesno oprijemala vrva, ki si jo je prejšnjo noč sam zadržnil. Posledice alkohola!

Banfi. Mladi, še neoženjeni Stefan že dalje časa bolehuje na padavici (božjasti), je odšel v noči pred Vsemi svetniki ven, ko so ostali najlepše počivali. Gospodar, ki ga je sicer slišal, si je mislil, da je zapustil Stefan sobo vsled svoje potrebe, in se ni bogvedi kaj za to zmenil, posebno pa radi dežja, ki je zunaj silovito lomastil. Ko je prišel ven, se je postal Stefan padavica. Padel je tako neoprečno, da ni več vstal.

kakor je bil nekda, poln veselja in hrepenenja, otožnost in žalost se je brala obema v očeh.

A le trenutek je trajal ta nemi prizor.

»Erazem Tatenbah, odpusti mi,« vzklikne grofica Zrinjska, ki je pred nekaterimi trenutki stopila v dvorano samozavestna in ponosna ter se zgrudi pred ljubljanim prijateljem na tla.

»Vstani, draga,« reče grof Tatenbah mirno in s tolažilnim glasom, »nimam ti ničesar odpustiti. Usoda je hotela, da sva se spoznala. Kar si nameravala, je bila vzvišena misel. Če nisi uspela, je nesreča, za katero nikdo ni odgovoren.«

»O, ne govori tako, dragi,« zakliče grofica Zrinjska, »jaz sama sem vsega kriva. Jaz sem te pahnila v nesrečo. Storila pa sem vse, ker sem vedno imela tvojo srečo pred očmi, ker sem te ljubila iz dna srca. Sedaj sem bridko kaznovana, ker vidim, koliko trpiš.«

»Ne govori o tem. Ako sem dobil sive lase in se mi je telo posušilo ter mi je obraz obledel, sem to zaslužil. Vse to me ne more ovirati, da ne bi hodil naprej po poti, odkoder ni vrnitve. Vse sem rad pretrpel ter bom trpel, saj tvoja iskrena ljubezen me je tako osrečevala in mi svetila v vseh temnih, težkih urah.«

»O, ne omenjaj smrti! Ti moraš živeti, ne za mene, ampak za svojo družino. Poravnati hočem vso krivdo, ki sem jo storila. Ne, ne, Erazem, ti ne smeš umreti, tvoje življenje je dragoceno! Jaz bom umrla za tebe, ki sem te pahnila v brezno pogube; prišla sem, da te rešim.«

»Za me ni več rešitve, draga Katarina. Jaz sam sem kriv, zato hočem tudi trpeti. Vsaka krivica mora biti poravnana, tako tudi ta, ako je hrepenenje po osvoboditvi domovine tujega, ne-ljubega jarma sploh krivica.«

»Ne, nisi grešil,« vzklikne grofica, »ravnaš si z najboljšim namenom.«

»Zato se ne bojim smrti, saj ona pride prej ali slej po nas. Ako umrem zato, ker sem bil z vami, ne bo moja smrt pozabljena.«

Komisar Calucci je gledal nemo ta prizor nekaj časa. Nato se je spomnil, zakaj je poklical grofico Zrinjsko. Pozove jo s strogim glasom.

»Grofica Zrinjska, sedaj imate priliko, da poveste vse, kar ste hoteli storiti. Sedaj govorite.«

Grofica Zrinjska pa ni odgovorila. Žalostno je gledala grofa in stala je nekaj časa nepremična. Nato je zakrila obraz z rokama ter se zgrudila glasno ihtec na tla.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in poročilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila o Mariboru, Koroška c. 5

St. Peter pri Mariboru. Upraviteljstvo de-
la osnovne šole je preklicalo pričetek kme-
tiško-nadaljevalne šole. Zakaj neki? Kajti
ta šola bi bila zelo potrebna. — Ker se govo-
ri, da bo žandarmerijska postaja pri St. Pe-
tru razpuščena, se v pomirjenje prebivalstva
poroča, da te govorice ne odgovarjajo res-
nici ter ostane sedež žandarmerijske postaje
tudi zanaprej pri St. Petru. — Na nedeljs-
kem obnem zboru prosvetnega društva »Ska-
la« bo imel zanimivo in podučno predavanje
g. dr. Jeraj iz Maribora.

Sv. Jakob v Slov. goricah. V nedeljo dne
16. novembra po rani službi božji imamo zho-
rovanje Kmetске zveze. Govori gospod nad-
revizor Vlado Pušenjak. Zborovanje se vrši
v prostorih g. Peklarja. Kmetje in posestniki
pa tudi viničarji, udeležite se tega važnega
zborovanja.

Sv. Rupert v Slov. gor. V noči od 31. okto-
bra na 1. novembra je bilo vlomljeno v trgo-
vinski lokal Trezike Rojsove. Drzni vlomilci
so predrli zid z okrajne ceste in tako napra-
vili odprtino, skozi katero so spravili blago.
Menda jih je nekdo prenal, ker so pustili
več blaga na cesti, katerega so opazili ljudje
na potu v cerkev. Še le tedaj so domače opo-
zorili na vlom. V bližini so tudi pustili več
blaga, katerega niso mogli vzeti s seboj.
Čudno je, da so imeli čas, da so izbrali samo
boljše blago; bili so pri tem zelo previdni.
Škoda cenijo na 30.000 Din, katere je tem ve-
čja, ker je navedena si osnovala trgovino še
le pred enim letom in ni imela blaga zava-
rovanega. Orožniki se trudijo, da pridejo vlo-
milcem na sled.

Rupert. V Rupertah je umrl gostilničar in
mesar Josip Partl. Preostali se zahvaljuje-
jo vsem darovalcem krasnega cvetja in van-
cer, častitemu duhovnemu svetniku Jerneju
Frangč za tolažilne besede v času boleznin
na zadnjem spemstvu, pevskega zboru od
Sv. Marjeta ob Pesnici za ganljivo slovo pri
hiši žalosti in na pokopališču, zastopstvu go-
stilničarjev in mesarjev iz Maribora in vsem
prijateljem in znancem, ki so našega drage-
ga rajnika spremlili v tako velikem številu
k zadnjemu počitku!

Sv. Vid pri Ptaju. V četrtek dne 30. okto-
bra nas je zadela žalostna vest, da se je v
svoji službi pri poletu proti Novem mestu
zrakoplovom smrtno ponesrečil narednik-
pilot Josip Sattler. Bil je fant vzor tovari-
šem. V petek zvečer so ga prepeljali iz Za-
greba v rodni kraj. V soboto je bila darovana
sv. maša za pokojnega. Pogreba so se udele-
žili šolski otroci, učiteljstvo, četa vojakov,
gasilno društvo, domače dijaštvo in nepre-

gledna množica ljudi. Velika udeležba priča,
da je bil zelo priljubljen. Na pokopališču je
spregovoril vlč. g. župnik, ki je stavl mlade-
ga pilota za vzor ljubezni do domovine. Na-
to je spregovoril v pozdrav prijatelju nekaj
besed g. Stanko Borovinšek, pilot. Nazadnje
mu je spregovoril pozdrav narednik ptujske
čete. Nobeno oko ni ostalo suho, saj je vsa
fara ljubila tega domačega človeka. Naj v
miru počiva v domači zemlji!

Stročja vas pri Ljutomeru. Tukaj smo ob-
hajali dne 26. oktobra t. l. redek jubilej. Kro-
jaški mojster gospod Jakob Vogrinec je nam-
reč ta dan obhajal s svojo soprogo Marijo
zlatu poroko. Cerkveno opravilo je izvršil v
farni cerkvi monsignor in župnik g. Lovrec
prav veličastno. Po cerkvenem opravilu so
se podali vsi gostje v gostoljubno hišo gosp.
Akermana, kjer se je vršila redka, zlata go-
stija v krogu otrok, vnukov, sorodnikov in
prijateljev. Vaščani so jubilarca bogato ob-
dajali z raznimi darovi, za kar se vsem naj-
lepše zahvaljujeta. Jubilarcom želimo še bi-
serno porokol!

Laporje. Le težko moremo verjeti, da naše-
ga Karola Kavklerja, veleposestnika v Hoš-
nici, ni več med živimi. Zavrtna bolezen ga
je nam ugrabila komaj 47 let starega. Pokoj-
ni je bil znan daleč na okoli in povsod izvan-
redno priljubljen radi svojega odkritega zna-
čaja in dobrega srca. Bil je pošteni in od no-
g do glave. Ljudstvo mu je vsekozi zaupalo
in ga želelo imeti v raznih zastopstvih. Dobro
storiti je bila njegova strast, to je v nagrob-
nem govoru o njem prav dobro povedal do-
mači vlč. g. župnik. Pokopali smo ga v so-
boto dne 25. oktobra 1930. Vkljub skrajno
neugodnemu vremenu je prišlo od raznih
strani vse polno znancev in prijateljev raj-
nega. Pogreb je vodil v spremstvu treh gs.
duhovnikov č. g. Ivan Kodrič, kaplan pri Sv.
Rupertu v Slov. goricah, kateremu je bil po-
kojni primicijski oče. Blagega moža bomo
silno težko pogrešali. Naš nepozabni Karel
naj uživa večni mir!

Gornji grad. Kakor cvetka si cvetela, ali
ramp si zvenela: na to smo se spomnili dne
31. oktobra, ko so nam naznanili zvonovi
smrti vrle, marljivo in vzorne mladenke Ma-
like Golčnik. V najlepšem cvetju mladosti
18 let jo je Vsemogočni iz te doline solz pre-
sadi v nebeški raj. Kratka bolezen ji je pre-
trgala nit življenja. Priljubljena je bila pri
vseh, ki so jo poznali. O tem je tudi pričal
njen pogreb, ki se ga je udeležilo mnogo lu-
di. Nobeno oko ni ostalo suho, ko so spu-
stili njeno truplo v hladni grob. Najbolj so bili
žalostni njeni starši in sestre, ker so za ved-

no izgubili svojo ljubo Maliko. Potrti dru-
žini naše iskreno sožalje! Pridni Maliki pa
naj sveti večna luč!

Šmartno ob Paki. Spomenik padlim voja-
kom iz svetovne vojne je bil tudi letos lepo
okrašen z venci in šopki, katere so položili
sorodniki padlih vojakov. Električne žarnice
so spomenik razsvetljevale od 1. do 3. novem-
bra noč in dan. Dne 2. novembra popoldan
se je pri cerkveni slavnosti tudi izvršil lep
obred s slovesno libero ter molitvami za pa-
dle vojake z zaključno pesmijo tukajšnjega
pevskega društva. ZSV se zahvaljuje tem po-
tom v prvi vrsti tukajšnjemu vlč. g. župni-
ku, kakor tudi č. g. kaplanu ter celemu pev-
skemu društvu za sodelovanje pri slavnosti
dne 2. t. m. Zahvaljujemo se pa tudi vsem
svojem padlim vojakov, kakor tudi »Kolu
jugoslovanskih sester, katere so spomenik
tako lepo okrasile.

St. Ilj pri Velenju. Dne 12. oktobra je vlč.
g. monsignor in dekan Ivan Rotner ob nav-
zočnosti našega vlč. g. župnika ter precej-
nje množice ljudstva blagoslovil lepo kapelo
sv. Jožefa, katero sta postavila občesposstova-
na posestnika Razdevška na svojem posest-
vu v Podkrajju. Kapelica je bila obljubljena.
S tem si je družina Razdevškova postavila
časten spomin, kateri bo še poznim rodovom
naznanjal, da je tu nekda bival veren rod,
kateri se ni ustrašil truda in stroškov za čast
božjo. Po blagoslovlitvi se je cela hiša posve-
tila presv. Srcu Jezusovemu. Pozneje so se
gostje spomnili tudi dijaškega semenišča v
Mariboru in darovali zanj 154 Din. Razdev-
škovi pa naj Bog vse prav obilno povrne!

Tremerje. Če se peljemo, oziroma če gremo
iz mesta Celja proti jugu, pridemo v malo in
lepo kmečko selo Tremerje ob bistrji Savinji,
ki teče in hiti proti jugu. Vaščani živimo ti-
ho in mirno v tem kraju. Zato se malokdaj
oglasimo v »Slov. Gospodaru«, čepravno pri-
haja v našo vas. Kakor vsako leto, smo tudi
letos slovesno obhajali god sv. Lukeža, pa-
trona naše cerkve. Pri sv. maši je pel doma-
či pevski zbor Prosvetnega društva Tremer-
je. Omenjena cerkev je podružnica laške nad
župnije. Zgradil je cerkev neki premožni Lu-
ka Oblak, kmetovalec v Tremerju, leta 1858.
Njegov rod ne živi več v tej vasi. — Že več
časa se govori o železniškem postajališču v
našem kraju. To bi bilo prav potrebno v go-
spodarskem oziru, pa tudi za našo šolohvez-
no mladino, ki mora sedaj hoditi čez 1 uro
daleč v šolo. Vseled hude zime, velike povod-
nji in drugih vremenskih neugod ne morejo
otroci redno obiskovati pouka. Težko priča-
kujemo postajališče v Tremerju, ki bi bilo

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prilaga vsakokratni
nedeljski evangelij in
razlago ter druge pod-
učne verske članki,
razen tega pa resničen
dogodiljaj iz misijonov
»Mladostni navihane«
— postane redovnik
in mične zgodbe za
dopo.

Stane mesečno samo
2 Din, celoletno 24 Din.
Se danes si naročite
NEDELJO po dopisni-
ci na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE,
Maribor, Stenškov
trg 20.

Grof Tatenbah pristopi, dvigne grofico ter jo
hoče objeti. Strogi komisar pa to prepreči, veleč
Vamprehtu, naj potegne grofa proč.

»Vi mi zabranjate zadnji izraz ljubezni do
te plemenite gospe! Trdosrčni ste, vendar pa sem
vam dolžen hvalo, ker ste mi dali priliko, da sem
jo še enkrat videl.«

Komisar Calucci naznanil, da je zaslisanje
končano, ker grofica Zrinjska ne more navesti
ničesar, kar bi bilo važno za potek procesa.

»Konec razgovora je,« zaukaže z osornim
glasom.

»Torej ločitev,« vzdihne grofica Zrinjska z
bolestnim glasom.

»Da, grofica,« povzame besede grof Taten-
bah, »prišla je ločitev. Slutnja mi reče: za ved-
no. Ne jokaj, ne obupaj! Najina pota se ločita,
zato bodi trdna, Katarina! In ko boš slišala ža-
lostni glas zvona, ki mi bo zapel smrtno pesem,
spomni se mene! Vidi, da sem te ljubil ter s te-
boj hotel osrečiti domovino. Z Bogom, Katarina!«

»Ostani, Erazem, ostani!« zahtji grofica in
vije v obupnosti roke, »videla sva se. To je po-
slednji svetli trenutek v najinem življenju. Ne

otežujva si več srca, najina usoda se mora iz-
polniti.«

In še bolj je zaihtela. Njeno telo, oslabiljeno
od težkih udarcev, se je treslo od bolesti. Čez ne-
kaj časa dvigne glavo, si otere solze ter reče z
mehkim glasom:

»Torej greš, dragi? Vzeml s seboj mojo ob-
ljubo, da bom do zadnjega vzdihljaja mislila na
te. Če pa boš moral iti čno težko pot, vedi, da ne
boš pozabljen. Bog s teboj. Spomin na te ostane
trajen.«

Še enkrat je uprla grofica Zrinjska svoje
nekda tako lepe in plamteče oči v grofa Taten-
baha, ki je stal z izrazom notranjega zanosa pred
njo. Krčevito mu je stisnila roko, nato pa se je
obrnila. Še en pogled na ljubljene moža, potem
je izginila skozi vrata.

Nekda veličastna postava ponosne grofice
se je upognila, prej lepo polno lice je upalo, žive
gospodujoče oči so izgubile svoj čarobni blešč.
Kakor senca se je vlekla po napol razsvetljenem
hodniku. Ni bilo več spoznati one odločne, vzne-
sene žene, ki je znala toliko moč navduševati za
delo za uresničenje velike misli: samostojne in
samosvoje domovine.

velikega pomena za nas in tudi za sosedne vasi v gospodarskem oziru.

Brezje-Sv. Jurij ob južni žel. G. Fidler M., posestnik iz Brezja pri Sv. Primožu, je obhajal 60letnico svojega življenja. Tukaj se je narodil kot sin premožnih kmečkih starišev. Vsi lovci so z veseljem prisostvovali obhajanju te 60letnice. Ne samo, da je g. Fidler priljubljen in spoštovan od strani lovskih tovarišev kot član tega društva, temveč tudi je znan daleč okrog po širnem svetu kot dober in prijazen človek med ljudstvom. Povsod se je udeleževal, kadar je šlo za kako dobro in narodno stvar. Vsemogočni naj ga ohrani v naši sredini čilega, zdravega, krepkega in veseliga do najskrajnejših mej človeškega življenja!

Sv. Jurij ob južni žel. Velika in krasna je šentjurska fara ter je v njej marsikaj novega, kar pa ne pride v širši svet. Pred nedavnim se je poročila hčerka uglednega, daleč znanega veleposestnika g. Joškota Topliškega, Minka, iz Trnovca. Mahnila jo je preko ceste k sosedovim ter poročila vrlega mladeniča, Franceljina Zabukovskega, posestniškega sina istotam. Na tej gostiji so vrli svatje zbrali precejšnjo svoto denarja, katera se je obrnila za šentjurske uboge.

Buča. V sredo dne 29. oktobra, sta obhajala zakonska Jožef in Franciška Jagrič iz Vranske gorce zlato poroko. Oba slavljena sta kljub visokim letom še čila in vesela in njima želimo, da dočakata biserno poroko.

Laško. Na zadnji seji okrajnega cestnega odbora je dano v zapisnik tole: Napravljena so napajališča ob cesti v Tremarju, pod Strmco, pri Radačah. Družbo gramozna je banška uprava odobrila. Denarni promet cestnega odbora se prenese ves v Oblastno hranilnico v Celju. Potnina odhormikom za seje se uredi po novem pravilniku. Vse banovinske ceste v okraju je dal odbor premeriti po svojem cestnem mojstru Golji. Tajniška služba ostane dosedanj tajnici Albini Potokarjevi; na razpis se je oglasilo 44 prošnikov. Nujna dela v Hrastniku, Črnem potoku in pri laškem pokopališču so prekoračila proračun teh cest, kar se bo pokrilo s preostanki pri drugih cestah. V Mišdolu bo preložena cesta, da se izogne dvema mostoma, ki bi ju trebalo na novo graditi z večjimi stroški kot jih bo zahtevala preložitve. Podpora občinskih cestam, določena v proračunu, je izčrpana. Cesta Hrastnik—Zidanmost se razširja. Proračunska seja bo prihodnja. Po novi cesti Brezno—Marno bodo drugo leto že držali avtomobili.

Ponikva ob južni žel. Redni občni zbor Prosvetnega društva se vrši v nedeljo dne 23. t. m. v stari šoli z običajnim dnevnim redom. — Dne 5. novembra smo pokopali ob občini udeležbi pogrebcev gospo Heleno Vrečko, nekdanjo posestnico na Hotunjah. Pokojno so pripeljali z avtom iz St. Jurija ob južni žel., kjer je pokojna zadnja leta bivala. Pevci so ji zapeli dve nagrobnici. Pokoj njen duši, preostale pa naj tolaži Bog! — Tretji razred naše šole je kontumaciran, ker so baš iz tega razreda tisti otroci, ki so zboleli na škrlatinki. Treba bo več pozornosti, da se nevarna bolezen ne razširi. — Gospa Darinka Ošlak je odpotovala za svojim soprogom na Angleško. Prav hvaležni bi ji bili vsi, ako nam bi poslala par vreč težkih angleških funtov, zakaj tudi pri nas občutno čutimo gospodarsko krizo na vseh koncih in krajih, samo mokrote imamo letos preveč in zaradi tega tudi zapoznelega dela s poljskimi pridelki. — Naša mladina je zelo ukaželjna. Uči se po vseh mogočih šolah v Celju, v St. Jurju, v Ljubljani, v Mariboru in celo v daljnem Beogradu. Želimo ji kajpada mnogo uspeha, starišem pa dovolj kovačev za vzdrževanje! — Naša razsežna občina ima novega tajnika v osebi gospoda Matkota Schlauša. Prejšnji g. tajnik Jože Tremel se je umaknil v svojo čedno hišico v zaslužen pokoj. Želimo prijaznemu in vedno dobro razpoloženemu pri-

jatelju še dolgo vrsto let brezskrbnega življenja med nami. — Na zimo se je treba z vsem preskrbeti. Tako si je poiskal med drugimi tudi naš vrli predsednik Prosvetnega društva Joško Ipšek mlado nevesto v sosednjem Šmarju, kjer bo poroka dne 17. novembra. Lepi njegovi mladosti naj stedi srečno ter blagoslovljeno zakonsko življenje! To privoščimo prijatelju Ipšku vsi, ki ga poznamo!

Sv. Lovrenc v Slov. ger. Letos novembra je poteklo 30 let, odkar je bil umeščen kot župnik naše župnije g. Jožef Sinko, duh. svetnik. Nad 442 let že deluje v tej fari kot dober in skrben dušni pastir. Delavnemu, siivolasemu, priljubljenemu gospodu župniku želijo njegovi hvaležni župljani krepkega zdravja. — Dne 7. t. m. smo pokopali Janeza Holca, posestniškega sina v Oblakih. Bil je mirnega značaja ter član fantovskega odseka tukajšnjega Katoliškega prosvetnega društva. Rad in z veseljem je obiskoval redne sestanke. Nelzprosa jetika mu je pretrgala mlado življenje, kakor že dvema bratoma pred njim. — Isti dan je umrla po dolgi in mučni bolezni Marjeta Zlodnjak, verna krščanska mati. Bila je dobrega, usmiljenega srca, zlasti do siromakov. Potrtim otrokom, ki so v kratkem času zgubili očeta in mater, naše sožalje! — V nedeljo dne 16. novembra, popoldne po večernicah, se vrši redni letni občni zbor Kat. prosvetnega društva v stari šoli. Društvo, ki že nad 20 let obstoji, je v zadnjem času še prav posebno potrebno, da seje dobra semena prave izobrazbe in vzgoje zlasti med mladino. — V nedeljo smo imeli kar dve zlati poroki in sicer Holčevo iz Zagore in Simoničevo na Lipovcu. Redka slovesnost!

Laheonci, Sv. Tomaž pri Ormožu. Ker nas je tako nepričakovano naglo zadela težka družinska izguba, da nam je umrl naš dragi oče, zvesti mož Jakob Kos, izrekamo najiskrenejšo zahvalo vsem, ki ste rajnega v boleznih tolažili, gospodu Bratuškcu, župniku svetinjskemu, za podeljeno zadnjo popotnico, potem vsem, ki ste na god Vseh svetnikov v tako ogromnem številu spremljali k večnemu počitku, zlasti gospodom duhovnikom, g. Antonu Mešku za poslovilne besede, pevcem in pevkom in vsem, ki ste in še bote sočustvovali z nami. Bog plačaji!

Slovenjgradec. Inštalacija novega župnika v Podgorju. Na dan Vseh svetnikov je bil na slovesen način inštaliran za župnika v Podgorju vlč. g. Simon Kotnik, dosedaj kaplan v Starem trgu. Na potu v Podgorje ga je pospremlj starotrški župnik in dekan vlč. g. Ivan Jurko, profesor Živornik iz Maribora, župnik iz štirih sosednjih župnij, trije cerkveni ključarji ter občinsko zastopstvo. Podgorški župljani so postavili na čast novodošlemu župniku štiri lepe slavoloke. Slovesni inštalaciji so prisostvovali tudi val bratje, sestre in bližnji sorodniki župnika, med temi tudi brat g. I. Kotnik, profesor iz Maribora, in g. Fr. Kotnik, prosvetni inšpektor iz Ljubljane. Novi župnik je bil za kaplana v Starem trgu celih 6 let ter bil med župljani zelo priljubljen. Deloval je tudi veliko na združnem polju, posebno pri Hranilnici in posojilnici, kjer je kot tajnik deloval več let, kar bo ostal še znanprej.

Noviše.

IZID DRŽAVNO- IN DEŽELNOZBORSKIH VOLITEV V AVSTRIJI.

V nedeljo dne 9. novembra so se vršile v Avstriji državnozborske in deželnozborske volitve in je izid sledeči:

Državni zbor.

V vsej Avstriji je bilo oddanih skupno 3.679.621 glasov (l. 1927 3.641.526). Krščanski socialci so dobili 1.307.685 glasov (l. 1927 pa enotna lista z Landbundom 1.756.761 glasov), socialni de-

mokrati so dobili 1.517.603 (leta 1927 1.539.635) glasov, Schobrov blok je dobil 429.425, Heimwehrovci 228.338 glasov, narodni socialisti 87.620 glasov (a nobenega mandata). Krščanski socialci so dobili 35.3 odstotka vseh oddanih glasov, socialni demokrati 41.2 odstotka, Schobrov blok 11.7 odstot., Heimwehr 6.3, narodni socialisti 2.4, razcepljenih pa je bilo glasov za 5.3 odstotka.

Deželni zbor.

Obenem s parlamentarnimi volitvami so bile na Štajerskem, Koroškem in Gradiščanskem tudi deželnozborske volitve, katerih rezultat je povsod sličen izidu izidu državnozborskih volitev. V štajerskem deželnem zboru bo 17 krščanskih socialcev, 17 socialnih demokratov, 8 Schobrovcev in 6 Heimwehrovcev. — V koroškem deželnem zboru bosta 2 narodna socialisti, 6 krščanskih socialcev, 15 socialnih demokratov, 8 Schobrovcev, 3 Heimwehrovcev in 2 Slovenca (kot doslej). — Na Gradiščanskem bo 14 krščanskih socialcev, 13 socialnih demokratov in 5 Schobrovcev.

Dobro ohranjen voz (Steirerwagerl) se poceni proda: Schramel, trgovina, Maribor, Tržaška cesta 1333

Zgubili so se od Konjice do Maribora v avtobusu vzorci za očala in cenik od g. Petelna v Mariboru. Najditelj se prosi, da odda proti nagradi v upravi lista.

Versivo in nedostatek versiva v narodih.

Priobčil A. K.

IV. Rimljani.

Rimljani so bili v prvih časih zelo skrbni poljedelci. Katon navaja stara rimska kmečka pravila takole: »Zemlja je dobra, a treba jo je skrbno obdelovati. Kaj je prvo? Polje imeti v dobrem stanu. Kaj je drugo? Dobro orati. Kaj je tretje? Gnojiti! Ne delaj ne-jednakih brazd, orji o pravem času! Nemaren kmet je, kdor kaj kupi, kar mu nudi njegovo posestvo.« Taka in podobna kmečka pravila so imeli stari Rimljani. Ljubezen do domače grude je bila še v njihovih srcih, ko je Rim nastopil kot svetovna moč. In ko je ta ljubezen do domače zemlje izginila, je izginila tudi zdrava moč rimske države.

Ker so bili Rimljani tako dobri poljedelci in tesno navezani na svojo grudo, je k temu prišla tudi še druga dobra lastnost, da so bili zelo verni. Ciceron sam imenuje Rimljane najvernejši narod. In res se je težko kak narod tako bal svojih bogov kot Rimljani. Ta strah pred bogovi, ta globoka vernost je eden glavnih vzrokov, da so Rimljani postali gospodarji sveta! Kadar so Rimljani v vojski oblegali kako sovražno mesto, so pozvali sovražnike bogove, da zapuste ogroženo mesto. Za to pa so obljubili, da jim bodo v Rimu sezidali temple, v katerih jih bodo častili. Seveda so bo-